

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2021r.

Sąd Rejonowy w Rybniku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący	SSR Joanna Kucal
Protokolant	stażysta Magdalena Migulla

po rozpoznaniu w dniach: 17 września 2020r., 29 października 2020r., 10 grudnia 2020r., 21 stycznia 2021r., 04 marca 2021r. sprawy

1) B. T. (T.)

s. J. i J.

ur. (...) w G.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 25 listopada 2018 roku w R. na ulicy (...) razem z P. K. (K.) oraz innymi, nieustalonymi osobami wziął udział w pobiciu R. S., A. K., M. B., M. S. i W. W., w ten sposób, że R. S. został uderzony, na skutek czego upadł, a następnie był kopany, głównie w głowę oraz uderzony pięścią, A. K. został uderzony w szczękę, na skutek czego upadł, a następnie był kopany, głównie w głowę, a po oddaleniu się sprzed wejścia do klubu (...), został ponownie uderzony pięścią w głowę, M. B. został jednokrotnie uderzony pięścią w głowę, na skutek czego upadł, M. S. został uderzony w głowę i kilkakrotnie kopnięty, W. W. został uderzony w prawy bok, przewrócony na ziemię i kopany, podczas tego zdarzenia pokrzywdzonych narażono na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k., a ponadto wskutek tego pobicia A. K. doznał obrażeń ciała w postaci urazu twarzy ze złamaniem wyrostka kłykciowego żuchwy po stronie lewej, otarciem nasady nosa, stłuczeniem okolicy czołowo-skroniowo-ciemieniowej po stronie lewej i stłuczeniem obramowania oczodołu obustronnie z przewagą po stronie lewej, co spowodowało u pokrzywdzonego naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni, natomiast M. B. doznał obrażeń ciała w postaci urazu twarzy ze złamaniem mostu kostnego w okolicy zębów 12-22 wymagającego jego rekonstrukcji, co spowodowało u pokrzywdzonego naruszenie czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni,

tj. o czyn z art. 158 § 1 k.k.,

2) P. K. (K.)

s. M. i J.

ur. (...) w K.

II. w dniu 25 listopada 2018 roku w R. na ulicy (...) razem z B. T. (T.) oraz innymi, nieustalonymi osobami wziął udział w pobiciu R. S., A. K., M. B., M. S. i W. W., w ten sposób, że R. S. został uderzony, na skutek czego upadł, a następnie był kopany, głównie w głowę oraz uderzony pięścią, A. K. został uderzony w szczękę, na skutek czego upadł, a następnie był kopany, głównie w głowę, a po oddaleniu się sprzed wejścia do klubu (...), został ponownie uderzony

pięścią w głowę, M. B. został jednokrotnie uderzony pięścią w głowę, na skutek czego upadł, M. S. został uderzony w głowę i kilkakrotnie kopnięty, W. W. został uderzony w prawy bok, przewrócony na ziemię i kopany, podczas tego zdarzenia pokrzywdzonych narażono na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k., a ponadto wskutek tego pobicia A. K. doznał obrażeń ciała w postaci urazu twarzy ze złamaniem wyrostka kłykciowego- zuchwy po stronie lewej, otarciem nasady nosa, stłuczeniem okolicy czołowo-skroniowo-ciemieniowej po stronie lewej i stłuczeniem obramowania oczodołu obustronnie z przewagą po stronie lewej, co spowodowało u pokrzywdzonego naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni, natomiast M. B. doznał obrażeń ciała w postaci urazu twarzy ze złamaniem mostu kostnego w okolicy zębów 12-22 wymagającego jego rekonstrukcji, co spowodowało u pokrzywdzonego naruszenie czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni,

tj. o czyn z art. 158 § 1 k.k.

- 1) uznaje oskarżonego B. T. (T.) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, szczegółowo opisanego w punkcie I wyczerpującego ustawowe znamiona przestępstwa z art. 158 § 1 kk i za czyn ten na mocy art. 158 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
- 2) uznaje oskarżonego P. K. (K.) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, szczegółowo opisanego w punkcie II wyczerpującego ustawowe znamiona przestępstwa z art. 158 § 1 kk i za czyn ten na mocy art. 158 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
- 3) na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego B. T. kary pozbawienia wolności na okres próby 3 (trzech) lat;
- 4) na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 2 kk warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego P. K. kary pozbawienia wolności na okres próby 3 (trzech) lat;
- 5) na mocy art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego B. T. do informowania kuratora o przebiegu okresu próby co 6 (sześć) miesięcy;
- 6) na mocy art. 72 § 1 pkt 4 kk zobowiązuje obu oskarżonych w okresie próby do wykonywania pracy zarobkowej;
- 7) na mocy art. 73 § 2 kk oddaje oskarżonego P. K. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;
- 8) na mocy art. 46 § 2 kk orzeka wobec obu oskarżonych solidarnie środek kompensacyjny w postaci nawiązki:
 - w kwocie 3.000 zł (trzech tysięcy złotych) na rzecz pokrzywdzonego A. K.
 - w kwocie 2.000 zł (dwóch tysięcy złotych) na rzecz pokrzywdzonego M. B.;
- 9) na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od obu oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, na które składają się wydatki w wysokości po 144,35 zł (sto czterdzieści cztery złote trzydzieści pięć groszy) oraz opłata w wysokości po 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych).

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 2272/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych			

oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	B. T.	I. w dniu 25 listopada 2018 roku w R. na ulicy (...) razem z P. K. (K.) oraz innymi, nieustalonymi osobami wziął udział w pobiciu R. S., A. K., M. B., M. S. i W. W., w ten sposób, że R. S. został uderzony, na skutek czego upadł, a następnie był kopany, głównie w głowę oraz uderzony pięścią, A. K. został uderzony w szczękę, na skutek czego upadł, a następnie był kopany, głównie w głowę, a po oddaleniu się sprzed wejścia do klubu (...), został ponownie uderzony	

pięścią w głowę, M. B. został jednokrotnie uderzony pięścią w głowę, na skutek czego upadł, M. S. został uderzony w głowę i kilkakrotnie kopnięty, W. W. został uderzony w prawy bok, przewrócony na ziemię i kopany, podczas tego zdarzenia pokrzywdzonych narażono na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k., a ponadto wskutek tego pobicia A. K. doznał obrażeń ciała w postaci urazu twarzy ze złamaniem wyrostka kłykciowego żuchwy po stronie lewej, otarciem nasady nosa, stłuczeniem okolicy czołowo-skroniowo-ciemieniowej po stronie lewej i stłuczeniem obramowania oczodołu obustronnie z przewagą po stronie lewej, co spowodowało u pokrzywdzonego naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni, natomiast M. B. doznał obrażeń ciała w postaci urazu twarzy ze złamaniem mostu kostnego w okolicy zębów 12-22 wymagającego jego rekonstrukcji, co spowodowało u pokrzywdzonego naruszenie czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni, czym wyczerpał ustawowe

		znamiona przestępstwa z art. 158 § 1 k.k.	
2.	P. K.	<p>II. w dniu 25 listopada 2018 roku w R. na ulicy (...) razem z B. T. (T.) oraz innymi, nieustalonymi osobami wziął udział w pobiciu R. S., A. K., M. B., M. S. i W. W., w ten sposób, że R. S. został uderzony, na skutek czego upadł, a następnie był kopany, głównie w głowę oraz uderzony pięścią, A. K. został uderzony w szczękę, na skutek czego upadł, a następnie był kopany, głównie w głowę, a po oddaleniu się sprzed wejścia do klubu (...), został ponownie uderzony pięścią w głowę, M. B. został jednokrotnie uderzony pięścią w głowę, na skutek czego upadł, M. S. został uderzony w głowę i kilkakrotnie kopnięty, W. W. został uderzony w prawy bok, przewrócony na ziemię i kopany, podczas tego zdarzenia pokrzywdzonych narażono na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k., a ponadto wskutek tego pobicia A. K. doznał obrażeń ciała w postaci urazu twarzy ze złamaniem wyrostka kłykciowego-żuchwy po stronie lewej, otarciem nasady nosa, stłuczeniem okolicy czołowo-skroniowo-</p>	

		ciemieniowej po stronie lewej i stłuczeniem obramowania oczodołu obustronnie z przewagą po stronie lewej, co spowodowało u pokrzywdzonego naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni, natomiast M. B. doznał obrażeń ciała w postaci urazu twarzy ze złamaniem mostu kostnego w okolicy zębów 12-22 wymagającego jego rekonstrukcji, co spowodowało u pokrzywdzonego naruszenie czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni, czym wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 158 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. 1. (I-II) 3. W nocy z 24 na 25 listopada 2018r. M. B., R. S., A. K., M. S., W. W. przebywali na wieczorze kawalerskim organizowanym przez D. L.. Spożywali duże ilości alkoholu. Około godziny 24.00 przyszli do lokalu A. w R.. Około godziny 01.00 R. S. przebywał na sali przeznaczonej do tańca i zauważył jak czterech mężczyzn ubranych w czarne koszulki, zachowujących się jak ochrona lokalu (wśród nich byli	zeznania M. B.	k. 31-32, k. 138, k. 141, k. 309	

oskarżeni) wyprowadzają siłą A. K., M. S. i M. B.. Słyszał jak koledzy wołali żeby ich puścić więc poszedł za nimi. Z klubu postanowił również wyjść W. W., który podczas opuszczania lokalu został przez jednego z ochroniarzy uderzony w prawy bok. Kiedy pokrzywdzeni byli już na zewnątrz wywiązała się dyskusja między nimi a ochroniarzami, wśród których byli obaj oskarżeni. W pewnym momencie jeden z ochroniarzy uderzył M. B. pięścią w twarz, co doprowadziło do jego upadku. Kiedy wstał wówczas R. S. stanął między nim a ochroniarzami. Jeden z nich, a to oskarżony B. T. uderzył R. S. pięścią w twarz, w wyniku czego ten wywrócił się na ziemię. Kiedy leżał, czterech mężczyzn, wśród których byli obaj oskarżeni zaczęło go kopać, głównie w głowę. Widząc to A. K. podszedł do R. S. żeby mu pomóc oswobodzić się. Wówczas agresja napastników skierowała się w jego stronę. Został uderzony pięścią w twarz, a kiedy się przewrócił napastnicy, w tym obaj oskarżeni zaczęli go kopać w głowę w taki sam sposób jak wcześniej R. S.. W międzyczasie M. S. został uderzony w głowę i kilkakrotnie kopnięty przez ochroniarzy, zaś W. W. został przez nich

<p>przewrócony na ziemię i był kopany. Sytuacja była bardzo dynamiczna. Kiedy napastnicy odstępili, A. K. pobity i oszołomiony wstał z ziemi. Wtedy oskarżony B. T. wrócił i zadał mu kopnięcie w okolice brzucha.</p> <p>4. Oskarżeni bezpośrednio po powrocie do lokalu oglądali swoje pięści szukając na nich obrażeń.</p>			
zeznania R. S.	k. 2, k. 345		
zeznania A. K.	k. 9-10, k. 140, k. 352		
zeznania M. S.	k.43-44, k. 329v		
zeznania D. L.	k. 50, k 329v-330		
zeznania W. W.	k. 59, k. 344		
częściowo zeznania P. S.	k. 63-64, k. 330		
częściowo zeznania S. B.	k. 66-67, k. 330v		
zdjęcia obrażeń R. S.	k. 3		
tablice poglądowe	k. 6, k. 7		
protokół zatrzymania płyty z nagraniem monitoringu	k. 17-19		
płyta z nagraniem monitoringu	k. 20		
protokół oględzin rzeczy	k. 21a-30		

protokół rozprawy głównej z odtworzeniem nagrania z monitoringu	k. 352-353		
protokół zatrzymania rzeczy	k. 87-89		
kopie umów zlecenia	k. 90-109		
2. (I-II) Na miejsce zdarzenia przyjechał patrol policji w składzie (...) w związku ze zgłoszeniem interwencji przez A. K.. Na miejscu po rozmowie z pokrzywdzonymi i menadżerem lokalu nie udało się ustalić sprawców zdarzenia.	zeznania W. D.	k. 77, k. 330v	
zeznania D. R.	k. 81, k. 330		
notatka służbowa	k. 8		
odpis notatnika służbowego	k. 16		
krótki raport działań	k. 62		
3. (I-II) Na skutek zdarzenia pokrzywdzony M. B. doznał obrażeń ciała w postaci urazu twarzy ze złamaniem mostu kostnego w okolicy zębów 12-22 wymagającego jego rekonstrukcji, co spowodowało u pokrzywdzonego naruszenie czynności	dokumentacja medyczna	k. 33	

narządów ciała na okres poniżej 7 dni.			
opinia sądowo-lekarska	k. 113		
4. (I-II) Na skutek zdarzenia pokrzywdzony A. K. doznał obrażeń ciała w postaci urazu twarzy ze złamaniem wyrostka kłykciowego-żuchwy po stronie lewej, otarciem nasady nosa, stłuczeniem okolicy czołowo-skroniowo-ciemieniowej po stronie lewej i stłuczeniem obramowania oczodołu obustronnie z przewagą po stronie lewej, co spowodowało u pokrzywdzonego naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni.	dokumentacja medyczna	k. 13-15	
opinia sądowo-lekarska	k. 54		
5. (I-II) Oskarżony B. T. nie był karany sądownie. Oskarżony P. K. był karany	karty karne	k. 261, k. 297-298	
5.1. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
---	---	-----	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
6. -----	---	---	
1.Ocena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1	zeznania świadków: M. B., R. S., A. K., W. W.	<p>Brak podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań, które sąd ocenił jako jasne, logiczne i szczerze oraz znajdujące oparcie w nagraniu z monitoringu, na którym zarejestrowano fragment zdarzenia. Zarówno M. B. jak i R. S. wskazali na B. T. jako głównego agresora, który w sposób wyjątkowo brutalny i bezwzględny brał czynny udział w pobiciu pokrzywdzonych. Z kolei A. K. wskazał na obu oskarżonych jako ochroniarzy, którzy przebywali w wejściu do lokalu kiedy wchodził do dyskoteki.</p> <p>Zdaniem sądu próba wykazania przez obrońców, że pokrzywdzeni z uwagi na znaczny stan nietrzeźwości nie pamiętali przebiegu zdarzenia, zachowywali się agresywnie i prowokacyjnie wobec</p>	

		oskarżonych zupełnie się nie powiodła gdyż zarejestrowane fragmenty zdarzenia na nagraniu z monitoringu ponad wszelką wątpliwość wykluczają aby oskarżeni mieli jakikolwiek powód do tak brutalnego zachowania wobec pokrzywdzonych. To oskarżeni byli stroną atakującą, a pokrzywdzeni całkowicie zaskoczeni rozwojem sytuacji usiłowali jedynie nieudolnie ten atak odeprzeć. Bez znaczenia dla oceny zachowania sprawców pozostaje okoliczność, że początkowo pokrzywdzeni odmówili aby udzielić im pomocy medycznej. Było to spowodowane zarówno ich stanem nietrzeźwości jak i ogólnym oszołomieniem po zdarzeniu, które było dla nich wyjątkowo traumatyczne.	
1	zeznania świadka M. S.	Sąd podzielił zeznania świadka uznając, że są szczerze i spontanicznie. Świadek przyznał, że z uwagi na stan znacznego upojenia alkoholowego nie pamięta przebiegu zdarzenia ani nie jest w stanie wskazać sprawców, pamiętał natomiast, że został uderzony w głowę, miał podbite oko oraz opuchniętą głowę, został też kilka razy kopnięty.	
1	zeznania świadka D. L.	Sąd nie znalazł podstaw by kwestionować zeznania	

		<p>świadka, który był organizatorem wieczoru kawalerskiego, ale z uwagi na dużą ilość spożytego alkoholu zasnął w lokalu i o całym zajściu dowiedział się nazajutrz od kolegów. Nie był w stanie zidentyfikować napastników gdyż nie brał udziału w zdarzeniu.</p>	
1	<p>częściowo zeznania świadków: S. B. i P. S.</p>	<p>Sąd dał częściowo wiarę zeznaniom świadków, którzy na okazanym nagraniu z monitoringu rozpoznali jednoznacznie oskarżonego P. K.. W tym zakresie brak podstaw do ich kwestionowania</p>	
2	<p>zeznania świadków W. D. i D. R.</p>	<p>Brak podstaw do ich kwestionowania, jako policjanci podejmowali obowiązki służbowe w związku ze zgłoszoną interwencją.</p>	
1	<p>zdjęcia obrażeń R. S. tablice poglądowe protokół zatrzymania płyty z nagraniem monitoringu płyta z nagraniem monitoringu protokół oględzin rzeczy protokół rozprawy głównej z odtworzeniem nagrania z monitoringu protokół zatrzymania rzeczy kopie umów zlecenia</p>	<p>Dokumenty zostały sporządzone w zakresie kompetencji osób i instytucji do tego uprawnionych, zaś w toku postępowania nie ujawniła się żadna okoliczność podważająca ich autentyczności. Równocześnie, żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości, stąd też sąd ocenił je jako zasługujące na danie im wiary i uwzględnił je przy ustalaniu stanu faktycznego w sprawie.</p>	

2	notatka służbowa odpis notatnika służbowego krótki raport działań	Dokumenty zostały sporządzone w zakresie kompetencji osób i instytucji do tego uprawnionych, zaś w toku postępowania nie ujawniła się żadna okoliczność podważająca ich autentyczności.	
3, 4	dokumentacja medyczna opinie sądowo – lekarskie	Dokumenty urzędowe, brak podstaw do ich kwestionowania. Brak podstaw do kwestionowania znajdujących się w opinii ustaleń. Opinie zostały sporządzone rzetelnie, a wnioski w nich zawarte są jasne i spójne.	
5	karty karne	Dokumenty urzędowe, brak podstaw do kwestionowania.	
<p>1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1, 3	wyjaśnienia oskarżonych	Sąd nie dał oskarżonym wiary co do ich twierdzeń ograniczających się do zanegowania swojego sprawstwa. Sąd ocenił powyższe wyłącznie w kategoriach przyjętej przez nich linii obrony,	

		zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności karnej.	
1	częściowo zeznania świadków S. B. i P. S.	Sąd nie dał wiary tej części ich zeznań, w której twierdzili, że na nagraniu z monitoringu rozpoznają jedynie oskarżonego P. K.. Trudno bezkrytycznie przyjąć, że ani właściciel lokalu (S. B.) ani jego menadżer (P. S.) nie rozpoznali oskarżonego B. T., który był głównym agresorem w całym zajściu, wykazał się największą brutalnością i bezwzględnością, zaś znali go gdyż wcześniej pracował w tym lokalu, co potwierdziła P. S.. Na pytanie sądu przyznała, że umowa z B. T. została zerwana bo było parę sytuacji, gdzie były podejrzenia, że kogoś zaczepiał. W ocenie sądu świadkowie celowo nie chcieli potwierdzić jego udziału w zajściu z obawy przed ewentualnymi konsekwencjami. B. T. nieformalnie bowiem tej nocy pełnił funkcję ochroniarza, bez zawartej jakiegokolwiek umowy.	
1	zeznania M. H.	Świadek nie miał w sprawie wiedzy, w oparciu o którą można czynić ustalenia faktyczne.	
1	tablice poglądowe nr 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13	Nieprzydatne do czynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie	

1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1, 2	B. T. P. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Oskarżeni swoim zachowaniem wyczerpali znamiona występku z art. 158 § 1 kk. W dniu 25 listopada 2018 roku w R. na ulicy (...) działając wspólnie iw porozumieniu zez sobą oraz innymi, nieustalonymi osobami wzięli udział w pobiciu R. S., A. K., M. B., M. S. i W. W., w ten sposób, że R. S. został uderzony, na skutek czego upadł, a następnie był kopany, głównie w głowę oraz uderzony pięścią, A. K. został uderzony w szczękę, na skutek czego upadł, a następnie był kopany, głównie w głowę, a po oddaleniu się sprzed wejścia do klubu (...), został ponownie uderzony pięścią w głowę, M. B. został jednokrotnie uderzony pięścią w głowę, na skutek czego upadł, M. S. został uderzony w głowę i kilkakrotnie kopnięty, W. W. został uderzony w</p>			

prawy bok, przewrócony na ziemię i kopany, podczas tego zdarzenia pokrzywdzonych narażono na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k., a ponadto wskutek tego pobicia A. K. doznał obrażeń ciała w postaci urazu twarzy ze złamaniem wyrostka kłykciowego żuchwy po stronie lewej, otarciem nasady nosa, stłuczeniem okolicy czołowo-skroniowo-ciemieniowej po stronie lewej i stłuczeniem obramowania oczodołu obustronnie z przewagą po stronie lewej, co spowodowało u pokrzywdzonego naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni, natomiast M. B. doznał obrażeń ciała w postaci urazu twarzy ze złamaniem mostu kostnego w okolicy zębów 12-22 wymagającego jego rekonstrukcji, co spowodowało u pokrzywdzonego naruszenie czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni.

Przepis art. 158 § 1 k.k. nie określa bliżej sposobu udziału w bójce lub pobiciu, co oznacza, że „może to być każda forma świadomego współdziałania uczestników pobicia, a w jej ramach również każdy

środek użyty do ataku na inną osobę (inne osoby), jeżeli wspólne działanie powoduje narażenie człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku wskazanego w art. 156 § 1 lub w art. 157 § 1 k.k. Do przypisania udziału sprawcy w pobiciu nie jest konieczne udowodnienie, iż zadał on pokrzywdzonemu lub pokrzywdzonym cios w postaci uderzenia, kopnięcia itp., a wystarczające jest świadome połączenie działania jednego ze sprawców z działaniem drugiego człowieka lub większej grupy osób przeciwko innemu człowiekowi lub grupie osób” (wyr. SA w Krakowie z 29.6.2010 r., AKA 69/10, KZS 2010, Nr 9, poz. 28; wyr. SA w Krakowie z 12.7.2012 r., II AKA 108/12, KZS 2012, Nr 9, poz. 38; wyr. SA w Warszawie z 23.6.2014 r., II AKA 157/14, Legalis). Wystarczy zatem, by sprawca swoim zachowaniem, np. stworzeniem warunków ułatwiających działania bezpośrednich sprawców, postawą, a nawet samą obecnością wśród osób czynnie występujących przeciwko pokrzywdzonemu – przy braku jednoznacznie wyrażonego nieakceptowania takiego zachowania – zwiększał poczucie zagrożenia u

pokrzywdzonego i przyczyniał się do wzrostu dysproporcji siły pomiędzy sprawcami pobicia i pokrzywdzonym. Dla przyjęcia sprawstwa przestępstwa z art. 158 § 1 k.k. bez znaczenia jest stopień zaangażowania w przebieg zdarzenia oraz zakres osobistego udziału. Sprawcą tego przestępstwa jest więc również ten jego uczestnik, którego osobisty wkład w zajście nie wykazywał cech działania wywołującego skutek w postaci stanu bezpośredniego niebezpiecznego dla życia lub zdrowia w rozumieniu art. 156 § 1 lub art. 157 § 1 k.k. Jak wynika z poczynionych przez sąd ustaleń, każdy z oskarżonych brał czynny udział w pobiciu pokrzywdzonych, a oskarżeni użyli wobec nich siły fizycznej. Zważywszy na sposób zadawania ciosów, ich umiejscowienie (zwłaszcza okolice głowy, która jest najbardziej newralgiczną częścią ciała) uzasadnione jest przyjęcie, że pokrzywdzeni byli narażeni na bezpośrednie niebezpieczeństwo odniesienia obrażeń ciała skutkujących naruszeniem czynności narządów ciała.

#

1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	1.6. Umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			

#	1.7. Uniewinnienie	-----	-----
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z			

<i>poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. T.	1	1	<p>Czyn przypisany oskarżonemu jest przez niego zawiniony w stopniu znacznym, gdyż w momencie jego popełnienia nie zachodziły żadne przesłanki wyłączające lub umniejszające jego winę. Oskarżony jest człowiekiem dojrzałym, a jego rozwój intelektualny i emocjonalny, jak i doświadczenie życiowe są wystarczające, aby przyjąć, że miał świadomość, że bierze udział w pobiciu człowieka, przez co naraża go na niebezpieczeństwo utraty zdrowia czy nawet życia. Czyn oskarżonego charakteryzował się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Za powyższym przemawiała analiza okoliczności podmiotowych i przedmiotowych.</p> <p>Wymierzona kara 1 roku pozbawienia wolności uwzględnia okoliczności popełnionego czynu, rangę naruszonych dóbr prawnie chronionych, motywację i osobowość sprawcy oraz jest współmierna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionego czynu. Taka kara spełni swoje cele zarówno w zakresie</p>

			<p>prewencji ogólnej, jak i szczególnej. Kara jest odpowiednim środkiem, aby uzmysłwić oskarżonemu naganność jego postępowania i wdroyć go do przestrzegania porządku prawnego. Kara jest również wystarczająca dla osiągnięcia celu w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa poprzez ugruntowanie w nim przekonania o konieczności respektowania norm prawnych i naganności tego typu zachowań.</p>
B. T.	3	1	<p>Po dokonaniu analizy właściwości i warunków osobistych oskarżonego, sąd przyjął, iż istnieje wobec niego pozytywna prognoza kryminologiczna wyrażająca się w przekonaniu, iż nie popełni on ponownie przestępstwa, wyciągnie właściwe wnioski z niniejszego postępowania i będzie przestrzegał porządku prawnego. Dlatego też sąd na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesił wobec oskarżonego wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 3 lat. Wskazany okres próby jest wystarczający i zarazem konieczny dla zweryfikowania przyjętej prognozy względem</p>

			przyszłego zachowania tego oskarżonego.
B. T.	5, 6	3	Sąd na mocy art. 72 § 1 pkt 1 kk oraz art. 72 § 1 pkt 4 kk zobowiązał oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby co 6 miesięcy oraz do wykonywania pracy zarobkowej w celu dodatkowego wzmocnienia oddziaływania na zmianę jego postawy wobec dóbr chronionych prawem.
P. K.	2	2	Czyn przypisany oskarżonemu jest przez niego zawiniony w stopniu znacznym, gdyż w momencie jego popełnienia nie zachodziły żadne przesłanki wyłączające lub umniejszające jego winę. Oskarżony jest człowiekiem dojrzałym, a jego rozwój intelektualny i emocjonalny, jak i doświadczenie życiowe są wystarczające, aby przyjąć, że miał świadomość, że bierze udział w pobiciu człowieka, przez co naraża go na niebezpieczeństwo utraty zdrowia czy nawet życia. Czyn oskarżonego charakteryzował się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Za powyższym przemawiała analiza okoliczności podmiotowych i przedmiotowych. Wymierzona kara 1 roku pozbawienia wolności uwzględnia okoliczności

			<p>popelnionego czynu, rangę naruszonych dóbr prawnie chronionych, motywację i osobowość sprawcy oraz jest współmierna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości popelnionego czynu. Taka kara spełni swoje cele zarówno w zakresie prewencji ogólnej, jak i szczególnej. Kara jest odpowiednim środkiem, aby uzmysłowić oskarżonemu naganność jego postępowania i wdrożyć go do przestrzegania porządku prawnego. Kara jest również wystarczająca dla osiągnięcia celu w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa poprzez ugruntowanie w nim przekonania o konieczności respektowania norm prawnych i naganności tego typu zachowań.</p>
P. K.	4	2	<p>Po dokonaniu analizy właściwości i warunków osobistych oskarżonego, sąd przyjął, iż istnieje wobec niego pozytywna prognoza kryminologiczna wyrażająca się w przekonaniu, iż nie popełni on ponownie przestępstwa, wyciągnie właściwe wnioski z niniejszego postępowania i będzie przestrzegał porządku prawnego. Dlatego też sąd na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 2 kk warunkowo zawiesił wobec oskarżonego jako</p>

			<p>sprawcy młodocianego wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 3 lat. Wskazany okres próby jest wystarczający i zarazem konieczny dla zweryfikowania przyjętej prognozy względem przyszłego zachowania tego oskarżonego.</p>
P. K.	6	4	<p>Sąd na mocy art. 72 § 1 pkt 4 kk zobowiązał oskarżonego do wykonywania pracy zarobkowej w celu dodatkowego wzmocnienia oddziaływania na zmianę jego postawy wobec dóbr chronionych prawem.</p>
P. K.	7	4	<p>Aby wzmocnić oddziaływanie wychowawcze na oskarżonego, umożliwić sądowi efektywną i realną kontrolę nad przebiegiem okresu próby, przestrzeganiem w tym czasie przez oskarżonego porządku prawnego sąd na mocy art. art. 73 § 2 kk oddał oskarżonego w okresie próby pod obligatoryjny dozór kuratora sądowego jako sprawcy młodocianego. Kontrola ze strony kuratora sądowego będzie z pewnością stanowić dodatkowy element dyscyplinujący oskarżonego w zakresie postępowania zgodnego z obowiązującymi normami prawa, będzie motywować go do przestrzegania</p>

			porządku prawnego i w ten sposób zapobiegnie jego powrotowi do przestępstwa.
B. T. P. K.	8	1, 2	Na mocy art. 46 § 2 kk orzeczono wobec obu oskarżonych solidarnie środek kompensacyjny w postaci nawiązki: - w kwocie 3.000 zł na rzecz pokrzywdzonego A. K. - w kwocie 2.000 zł na rzecz pokrzywdzonego M. B.. Sąd określając wysokość nawiązki miarkował ją pod względem stopnia przyczynienia się każdego oskarżonego do negatywnych konsekwencji jakich doznali pokrzywdzeni w związku z przestępstwem, w tym stopnia agresji i brutalności, których stali się ofiarami.
1.1Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
----	-----	-----	-----
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii			

<p>mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>-----</p>		
<p>1.Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>9</p>	<p>Na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądono od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, na które składają się wydatki w wysokości po 144,35 zł oraz opłata w wysokości po 180 zł. Sąd po przeanalizowaniu sytuacji rodzinnej, majątkowej i finansowej oskarżonych uznał, że uiszczenie wskazanych kosztów postępowania nie będzie dla nich zbyt uciążliwe, a ponadto to sami oskarżeni swoim nagannym zachowaniem zainicjowali niniejsze postępowanie karne, a tym samym opisane powyżej koszty z nim związane, które powinni ponieść.</p>	

1.1Podpis	
Sędzia Sądu Rejonowego Joanna Kucal	

Sędzia